

Când tu

Florinpaun

Când tu genunchiul ți-l îndoi,
Sub al tău călcâi, omătul arde.
Țurțurii zbârlesc prin salt vioi,
Și fulgu-n drept cu tine, cade.

Căci îmbătat de viață-i totul,
Când tu deasupra i te-nalți,
Și aerul ce-l spargi cu cotul,
Pantofi ți-a face să-i încalți.

Și munții gâtul și-l coboară,
Să-i călărești și să-i măsoari,
Când tu ești ultima comoară,
De-așa dulceturi și candori.

Iar stelele s-aprind mai tare,
Și se-ntrec să-ți taie calea,
Cercei să lege urechii tale,
Când tu-nlături lunii jalea.